

70 години Столичен куклен театър

Михаил Байков

Летописът „70 години Столичен куклен театър. 1946 – 2016“ е естествено продължение на излезлите през 2006 г. и 2011 г. книги посветени на 60-ата и 65-ата годишнина на най-стария професионален куклен театър у нас. Негови автори и съставители са Никола Вандов, Иван Райков, Кирякос Аргиропулос и Марина Кунгелова. Както отбелязва и Никола Вандов, на практика няма друг театър у нас, който да има такова отношение към собствената си памет, творчески постижения и търсения в сферата на кукления и уличен театър, както СКТ. Самото съзнание, че такъв тип справочна литература трябва да съществува, че трябва да се събира, съхранява и систематизира периодично оперативната критика, отразяваща репертоарните търсения на театъра, а заедно с това и да се описва като в корабен дневник живота на този най-стар плавателен съд в морето от кукли и неволи – ден по ден, говори само за едно: дълбоката вяра, че без минало няма бъдеще.

В третия (за щастие) по ред летопис, който СКТ издава, съвсем съзнателно акцентът пада върху последните пет години от развитието на театъра. На спектаклите, които са се случили между 2011 и 2016 – „Малките плодчета“, „Приказка за Скитника-Крал“, „Свят/о“, „Драконът“, „Бурята“, „Някои могат, други – не!“, „Продаденият смях“, „Малката кибритопродавачка“, „Момче и вятър“, „Хуан Дариен – момчето тигър“ и др. са заделени цветните ко̀ли в книгата, която графично наследява формата на своите две предшественички. В книгата са допълнени пропуски от миналите издания, коригирани са грешки и неточности установени след печата на предходните издания. Новото в нея са двата текста – този на Десислава Димитрова „Столичен куклен театър – стъпки в хода на света. 1946-1975“, в който тя разглежда в исторически план някои от най-важните дати и личности в биографията на СКТ, променили хода на развитие на театъра, и този на Михаил Байков „Театърът, животът и 70

други халюцинации“, който проследява последните 10 години на СКТ през фокуса на най-ярките, според автора, театрални представления, намерили своето трайно присъствие в репертоара му.

Какво не казахме до тук за този летопис, а трябва? Че и той, както тези преди него, както и летописите на другите театри, не са компютърно генерирани матрици, които просто събират и обработват информация, която някой им задава. Не, това е труд, зад който стоят реални

хора. Хора с много опит и най-вече с професионално отношение към работата си. Знаем, че това е много работа, но само така, плочка по плочка се изгражда общият атлас на българската културно-театрална памет, а очевидно авторите на подобни справочни книги знаят повече от всеки друг колко важно е това за всички нас, за историята. ■

In memoriam

Александър Ткачов (16.10.1944 – 15.10.2016)

Простихме се и с талантливия и популярен куклен актьор, режисьор и театрален деятел Александър Ткачов. Всеотдайно е играл в не малко емблематични постановки на СКТ, които с успех са обиколили света. Бил е повече от 4 години директор на Столичния куклен театър. След това става директор на ДКТ-Русе.

Поклон пред паметта му!

КуклАрт